

[Svend Jørgensen.]

mellem sukkerfabrikkerne og sukkertilsynet på regeringens vegne, ikke har ført til noget endeligt resultat, således at man altså også for 1949—50 må gennemføre en 1-årig koncession.

Jeg er ikke tilbøjelig til at mene, at spørgsmålet om flerårige koncessioner næppe har den betydning, man fra sukkerfabrikernes og nu også fra regeringens side synes at tillægge det, men det er muligt, man af hensyn til fabrikernes allerede delvis realiserede rationaliseringsforanstaltninger må se at komme til et resultat, og kan parterne tale sig til rette, skal vi sådan set fra vort partis side heller ikke lægge hindringer i vejen. De hidtil førte forhandlinger viser imidlertid, at parterne endnu er langt fra hinanden, idet det ikke kan nægtes, at sukkerfabrikkerne i det af dem fremførte forslag har taget alt for store hensyn til aktionærinteresserne, medens omvendt den højtærede ministers forslag ikke kan siges helt fri for at indeholde visse socialiseringsbestræbelser.

Det stående udvalg har også beskæftiget sig indgående med spørgsmålet om produktion af sukkersaft. Det kan ikke nægtes, at det måske ville være det rigtigste at inddrage hele denne produktion under den almindelige sukkerrationering. Heller ikke kan det nægtes, at den har medført unødigt lange roetransporter med uproduktiv tomkørsel, ligesom man også har kunnet spore utiltalende forhold vedrørende opkøb af saftroerne. Jeg må dog sige, at det er mit indtryk, at foreningen af producenter af sukkersaft holder justits blandt sine medlemmer og indskærper disse at holde sig prisdirektoratets bestemmelser af 8. maj 1948 vedrørende maksimalpriser på sukkersaft efterrettelig, og jeg tror også at kunne sige, at man derved har fået langt den største del af handelen med saftroer under kontrol. Men når alt dette er sagt, må det også fremhæves, at der på basis af sukkersaftproduktionen er fremstået en ikke uvæsentlig industri med betydelig beskæftigelse og tillige en vis eksport. En sådan eksport har der i hvert fald været, ved jeg. Hvis sukkersaftproduktionen inddrages under den almindelige rationering, vil en væsentlig del af den bortfalde og dermed også den før nævnte industri og beskæftigelse, hvad der vil være meget beklægeligt, så meget mere som man næppe tør forvente, at de egentlige sukkerroearbejdere af den grund vil blive væsentligt forøgede. Det er min opfattelse, at det på nuværende tidspunkt vil være betænkeligt at foretage indgreb i de bestå-

ende forhold, så meget mere som hele sukkersaftproduktionen vil bortfalde, så snart rationeringen kan ophæves, og dette tidspunkt må man formentlig nu kunne begynde at skimte.

Jeg skal derfor sluttelig på mit partis vegne tillade mig at anbefale forslaget til hurtigt vedtagelse uændret.

Ragnhild Andersen: Meget beskedent oplyser den højtærede handelsminister i sin skriftlige forelæggelse af lovforslaget om en midlertidig sukkerordning, at der er opnået enighed med roedyrkerne om lovforslaget. Ser man på ministerens forslag, kan det heller ikke forbavne nogen, at dyrkerne med kys hånd tager derimod. Der har vel fra deres side været tale om en rørende enighed i principperne, for det foreliggende lovforslag er i et og alt en imødekommen af dyrkernes interesser.

Mit parti er, som vi ved sukkerlovenes behandling her i det høje folketing tidligere har præciseret, i princippet enigt i, at vi under de herskende forhold må have en bemyndigelseslov vedrørende produktion og handel med sukker, men derfra og til at være enige i det foreliggende lovforslags indhold er der et meget stort skridt.

Det nye i lovforslaget er en nedsættelse af fragttillskuddet fra 35 øre til 30 øre, og en forhøjelse af grundprisen fra 5 kr. 5 øre til 5 kr. 36 øre med motiveringen, at arbejds lønnen er steget. Dertil kommer yderligere, at ministeren er kommet til enighed med dyrkerne om, at der samtidig med fragttillæggets nedsættelse med 5 øre gives dyrkerne 9 øre ekstra pr. dobbeltcentner i nedkulingstillæg; men det betyder gennemsnitlig et tillæg pr. dobbeltcentner på 3 øre i henhold til ministerens oplysninger.

Frägtillægget, som i virkeligheden ikke har nogen berettigelse mere, burde helt bort. Omkostningerne ved transport af roer er ikke i dag så ekstraordinære, at de kan berettigede til et fragttillæg på 30 øre. Men helt ved siden af forekommer det mig at være, at man, når man nedsætter fragttillægget med 5 øre, så sporenstrenge forhøjer nedkulingstillægget med 9 øre, sådan at dyrkerne får ekstra fordele dels ved nedkulingstillægget og dels ved den ekstraordinære store forhøjelse af grundprisen fra 5 kr. 5 øre til 5 kr. 36 øre. Sidste år forhøjedes også grundprisen til dyrkerne, men dog kun med 6 øre. I år er forhøjelsen af grundprisen mere end 5 gange større end i fjor.

Det er kun få bemærkninger, den højtærede handelsminister knytter til lovfors-